

РЕШЕНИЕ

№ 25618

гр. София, 28.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11701** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 ЗУТ.

Образувано е по жалби на А. М. М., Ю. Г. М., Д. П. П. и М. П. П. срещу Заповед № САГ24-РА53-573/26.07.2024 г. на главния архитект на Столична община в частта (т. 3), с която е одобрен проект за Работен устройствен план (РУП) за УПИ IV-1404 „за ЖС“, кв. 44, местност „ЖГ Камбаните – М. 4“, район „М.“ – Столична община, съгласно приложения проект.

В жалбите се поддържа, че оспореният РУП засяга ПИ с идентификатор 68134.4090.1406 по КKKP, съставляващ УПИ II-344 (нов УПИ II-1406), собственост на жалбоподателите, а същите не са уведомявани и не са давали своето съгласие за това. Пояснява се, че височината на сградата, кота корниз и кота било на застрояване в имота на жалбоподателите не би следвало да са предмет на оспорената заповед и по – конкретно в графичната част на РУП. По тези съображения считат за незаконосъобразна, с която се одобрява РУП с конкретно зададени абсолютни коти и фиксирани отстояния на застрояване в техния имот.

Ответната страна - главният архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованите страни - Е. Б. Д. и Р. Н. – Г. не изразяват становище, като оставят преценката на съда.

След като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното от фактическа страна: По делото не се спори, а и от приложените нотариален акт № 73/16.06.2021 г., удостоверение за граждански брак от 1984 г. и скица № 15-725444/05.07.2021 г. на СГКК – [населено място], се установява, че жалбоподателите А. М. М., Ю. Г. М., Д. П. П. и М. П. П. са собственици на ПИ с

идентификатор 68134.4090.1406 по КККР, съставляващ УПИ II-344 (нов УПИ II-1406), кв. 44, местност „ЖГ Камбаните – М. 4“, район „М.“ – Столична община.

Не се спори, а и от приложените документи по делото (скица № 15-557713/08.08.2018 г. на СГКК – [населено място], удостоверение за наследници и заповед от 22.06.2018 г., вписана в Службата по вписвания – [населено място] по повод Решение на СОС № 253/31.05.2018 г.) се установява, че Е. Б. Д. и Р. Н. – Г. са собственици на ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КККР, съставляващ УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404), кв. 44, местност „ЖГ Камбаните – М. 4“, район „М.“ – Столична община.

Със заявление вх. № САГ22-ГР00-2118/31.08.2022 г. на Е. Б. Д. и Р. Н. – Г. е поискано разрешаване изработването на проект за ПУП – изменение на плана за регулация и застрояване (ИПРЗ) и работен устройствен план (РУП) за УПИ IV – 347 „за офиси и магазини“, кв. 44, местност „ЖГ Камбаните – М. 4“, район „М.“ – СО, съставляващ ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КККР на [населено място].

Издадена е Заповед № САГ22-РА53-264/17.11.2022 г. от главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 135, ал. 3 ЗУТ е разрешено изработване на проект за ПУП – ИПРЗ и РУП в териториален обхват УПИ IV – 347 „за офиси и магазини“, ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КККР.

Подадено е заявление вх. № САГ23-ГР00-484/24.02.2023 г. на Е. Б. Д. и Р. Н. – Г. е поискано одобряване на изготвения ПУП – ИПРЗ и РУП в териториален обхват УПИ IV – 347 „за офиси и магазини“, ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КККР.

Към проекта е приложен проект, съгласуван от „Софийска вода“ АД, в който са отразени предварителни данни за наличната ВиК мрежи и съоръжения. Също така е приложен чертеж на геодезическа снимка от м. декември 2022 г., отнасяща се за териториалния обхват на ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КККР.

С писмо от 07.04.2023 г. на директора на Дирекция „Териториално планиране“ към НАГ са дадени указания за отстраняване на допуснати грешки в абсолютните коти. Указано е още проектът да се допълни със силует от север, в ИПР да се посочи устройствената зона, да се представят изходни данни от „Овергаз мрежи“ АД и проектът ПУП – ИПР да се изработи от лице с ППП по специалност ГПГ.

Със Заявление от 27.07.2023 г. е представен съгласуван проект от „Овергаз мрежи“ АД и коригиран проект за ПУП – ИПРЗ и РУП във връзка с дадените указания.

С писмо от 04.09.2023 г. е изпратен на общинската администрация на район „М.“ - СО проекта, за да се съобщи на заинтересованите лица по реда на чл. 128, ал. 3 ЗУТ. От приложеното съобщение, изготвено от отдел „Устройство на територията и кадастъра“ при район „М.“ – СО се установява, че жалбоподателите са били запознати с изготвения проект. Още повече, че за двама от жалбоподателите (Д. П. П. и М. П. П.) са приложени известия за доставка на съобщението за възможността за запознаване с изготвения проект. От приложеното писмо от 10.05.2024 г. се установява, че не са постъпили възражения срещу проекта в едномесечния срок по чл. 128, ал. 5 ЗУТ.

По преписката е приложено становище на дирекция „ПНО“ при район „М.“ – СО, в което е отразено, че няма пречка за приемане на проекта от ОЕСУТ.

Представен е Протокол № ЕС-Г-34/28.05.2024 г. на ОЕСУТ, от който се установява за взето решение (т. 2) за приемане на проекта. Дадени са следните служебни предложения: 1. Да се представи заснемане по чл. 19, ал. 4 ЗУЗСО със становище по чл. 22, ал. 3 и ал. 4 от наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО; 2. На чертежите на ИПЗ и РУП максималната стойност на височината на застрояване, посочена в план, да се съобрази с

получените в силуетите; 3. На чертежа на РУП в силуета по улиците да се изпише коректно стойностите на кота корниз/било; 4. На чертежите на ИПЗ и РУП да се добави таблица с постигнатите устройствени параметри, съгласно изискванията на Наредба № 8 за ОСУП; 4. Графичните части на РУП да се представят на недеформирана основа, както записката и чертежите и да се подпечатат от проектант със съответната правоспособност; 5. Да се котира уличната регулация в ПУП – ИПРЗ; 6. Извадката и ИПРЗ да се оформят на един чертеж. Посочено е, че след изпълнение на служебни предложения, се предлага издаване на административен акт за одобряване на внесенния проект за ПУП – ИПРЗ и РУП в териториален обхват УПИ IV – 347 „за офиси и магазини“, ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КKKP.

Подадено е заявление, с което са приложени декларация за липсата на растителност и преработен проект във връзка с предложенията на ОЕСУТ.

Последвало е издаване на оспорената Заповед № САГ24-РА53-573/26.07.2024 г. на главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 136, ал. 1, вр. чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2, т. 6 ЗУТ, вр. чл. 113, ал. 2 и ал. 4, вр. чл. 114, ал. 1, т. 1 ЗУТ, е одобрен проект за следното:

1. Изменение на план за регулация на местност „ЖГ камбаните – М. 4“, район „М.“ – СО, кв. 44, като на УПИ IV – 347 „за офиси и магазини“ се променя предназначението и се отрежда за ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КKKP и се създава нов УПИ IV – 1404 „за ЖС“ по зелените цифри, текст и зачертавания, съгласно приложения проект;

2. Изменение на план за застрояване на местността „ЖГ камбаните – М. 4“, район „М.“ – СО, кв. 44 с предвиждане на ново застрояване в нов УПИ IV – 1404 „за ЖС“, съгласно приложения проект;

3. Работен устройствен план за УПИ IV – 1404 „за ЖС“, кв. 44, местност „ЖГ камбаните – М. 4“, район „М.“ – СО, съгласно приложения проект.

В мотивите на заповедта е посочено, че заявлението за одобряване на проекта за ПУП – ИПРЗ и РУП е подадено от заинтересовани лица, тъй като са собственици на УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404), предмет на плана. Прието е, че внесенният проект е съобщен на заинтересованите лица и е приет от ОЕСУТ.

Прието е, че по ОПУ на СО имотът попада в зона „Смесена многофункционална зона“ (Смф), като с проекта се променя предназначението от „за офиси и магазини“ на „за ЖС“, което е в съответствие с допустимите функции на устройствената зона.

Отразено е, че по действащия ПУП – ПЗ за УПИ IV се предвижда високо застрояване по смисъла на чл. 23, ал. 1, т. 3 ЗУТ и свързано застрояване по смисъла на § 5, т. 22 ДР на ЗУТ, като с проекта се запазва предвиденият начин и характер на застрояване. Единствено се променя функцията на етажите от М+6 в М/Г+6 и в новото застрояване се указва преход в етажността М/Г, М/Г+6 и М/Г+7.

Според органа по действащия ПУП е предвидено свързано застрояване по действащия ПУП между сградите на основно застрояване в УПИ I, УПИ III, УПИ IV и УПИ V, поради което за конкретизиране на плана за застрояване и определяне точното разположение и очертание на сградите и минималните разстояния между тях, до регулационните граници и застрояване през улица, е необходимо изработването на РУП и необходимите силуети. В тази връзка органът е приел, че основание за изработване са нормите на чл. 114, ал. 1, т. 1, вр. чл. 113, ал. 2 ЗУТ.

Според органа с проекта за РУП се запазва предвидения начин и характер на застрояване по действащия ПУП, като се конкретизира застрояването в нов УПИ IV-1404 „за жс“ и се доказва спазването на нормативните изисквания за отстояния съгласно чл. 31 и чл. 32 ЗУТ. Посочено е, че с проекта за РУП се регламентират в хоризонтално и вертикално отношение с точни коти и разстояния калканните стени, които са разположени на страничните регулационни граници с

УПИ III -509 и УПИ V-356.

В силуетите и разрезите към РУП височините на сградите са съобразени с изискванията на § 5, т. 22 ДР на ЗУТ за определяне на средна кота прилежащ терен и са показани в абсолютни коти. Спазена е нормата на чл. 24, ал. 2 ЗУТ, като е определено нормативно допустимото превишение на кота било спрямо кота корниз от 4,5 м. и е указан ъгъл от 45 градуса на скатния покрив спрямо хоризонта от линията на пресичане на фасадната плоскост с горната повърхност на корнiza. Определената дълбочина на застрояване над партерния етаж е определена на 14 м., с което е спазена нормата на чл. 30, ла. 1 ЗУТ. Според органа е изпълнена нормата на чл. 32, ал. 2, вр. ал. 3 ЗУТ, като е спазено разстоянието през дъно на УПИ между сградите в УПИ IV-1404 и УПИ II, която е разположена от по неблагоприятната посока север по смисъла на § 5, т. 28 ДР на ЗУТ. Предвидени са две нива подземни гаражи, което е в съответствие с чл. 43, ал. 1 ЗУТ.

По преписката е налична Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021 г. на кмета на столична община, с която на главния архитект на Столична община се делегират правомощията да издава заповеди за одобрение на проекти за изменение на действащ ПУП (т. 1.12 от заповедта).

В съдебно заседание е приета виза за проектирана, издадена по отношение на ПИ с идентификатор 68134.4090.1406 по КKKP, съставляващ УПИ II-344 (нов УПИ II-1406), като в същата е отразено, че не се допускат намалени разстояния към съседни имоти или сгради, включително през улица.

В хода на съдебното производство е изслушано заключение по съдебно – техническа експертиза. Съдът кредитира заключението, тъй като е обосновано, логично, пояснено в съдебно заседание и се подкрепя от приложения по делото документи.

В една част от заключението е обсъждан документ (геодезическо заснемане от м. ноември 2024 г.), който не е приложен и приет по делото (вероятно представен от жалбоподателите на вещото лице), но въпреки това не се променя изводът за кредитирането на заключението в тази част. Това е така, тъй като документът е изобразен в заключението и е видно цялото му съдържание (всички геодезически данни). Наред с това експертът е индивидуализирал този документ, за което е посочил време на съставяне (м. ноември 2024 г.) и автор (инж. К. Ц. – лице с пълна проектантска правоспособност по част геодезия, рег. № 13261 в КИИП). Именно по тези съображения съдът приема, че съществува такъв документ и вещото лице го е ползвал да изготви част от заключението.

В заключението е посочено, че проектът на РУП е с териториален обхват УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404), който е идентичен с ПИ с идентификатор 68134.4090.1404 по КKKP. В РУП се предвижда свързано застрояване със съседните имоти (от изток и запад) – УПИ III-509 и УПИ V-356, но не и със северния имот УПИ II -1406, собственост на жалбоподателите.

Независимо, че териториалният обхват на проекта на РУП е УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404), вещото лице дава информация, че РУП конкретизира действащия подробен устройствен план и за УПИ II -1406, собственост на жалбоподателите. Тази конкретизация се изразява в следното: 1. Максимална височина на застрояването в УПИ II -1406, като абсолютна кота 647,70 м.; 2. Максимална кота било, като абсолютна кота 679,20 м; 3. Определя се средна кота прилежащ терен на фасадата на застрояването към дъно на УПИ II -1406, като абсолютна кота 646,70 м; 4. Определя се наличието на едно подпокривно ниво с предназначение за ателиета; 5. Конкретизира се разстоянието на сградата в УПИ II -1406 към дъно на имота – 16,00 м. В тази връзка в съдебно заседание вещото лице уточнява, че РУП конкретизира съседния имот, собственост на жалбоподателите, по отношение на максимална височина, максимална кота, средна кота, наличието на подпокривно ниво и разстояния на имота, т. е. РУП има отношение към предвиденото застрояване и по този начин се въвеждат ограничения в режима на застрояване в

имота на жалбоподателите (указва се докъде може да стигне подземния гараж, функциите на партерния етаж, броя на надпартерните етажи, броя на покривните нива и конкретната функция на подпокривното ниво – ателие).

Според вещото лице са налице две геодезически снимки (от м. декември 2022 г. и от м. ноември 2024 г.), в които в зоната на УПИ II -1406 и в зоната на засичане с УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404) е посочена абсолютна височина на терена около 646,50 м, докато в процесния РУП тя е 646,70 м. Налице е разминаване и за средната кота терен при границата между УПИ II -1406 и УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404), тъй като в РУП е 648,00 м., а в двете геодезически заснемания е около 647,60 м. Също така е налице разминаване на средна кота прилежащ терен в зоната на предвиденото застрояване към дъното, тъй като в геодезическите заснемания е 649,00 м, а според РПУ е 649,40 м.

В РУП била отразена липсата на намалени разстояния между сградите (през дъно между УПИ II-1406 и УПИ IV – 1404), но в действителност вертикалните коти в абсолютни числа не отговаряли на двете геодезическите заснемания (средна кота прилежащ терен). Счита, че ако се запази височината на предвиденото застрояване в УПИ IV – 1404 е възможно да е налице отклонение от правилата и нормите на застрояване в посока намалено разстояние през дъно между в УПИ IV – 1404 и УПИ II -1406.

В съдебно заседание се посочва, че в една част двете геодезически заснемания си противоречат, а в друга се припокриват. Счита, че ако се вземе предвид геодезическото заснемане от м. ноември 2024 г., то според РУП ще е налице намаляване разстоянията между УПИ II -1406 и УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404), което е недопустимо. Поддържа още, че не е взето правилно геодезическото заснемане към РУП (от м. декември 2024 г.). Уточнява, че геодезическото заснемане към РУП по отношение на средна кота прилежащ терен не е взето в РУП, тъй като е налице разлика от 20 см надолу. Пояснява, че котата прилежащ терен има значение за височината сградите и разстоянията между тях.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от заинтересова страна по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗУТ, регламентира, че непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти са: т. 1. имотите - предмет на самия план и т. 5. имотите, за които с предвижданията на плана се въвеждат ограничения в режима на застрояване.

Вярно, че териториалният обхват на РУП е УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404), но на практика с него се конкретизира действащият подробен устройствен план по отношение на УПИ II -1406, собственост на жалбоподателите, по отношение на максимална височина на застрояването, максимална кота било, средна кота прилежащ терен на фасадата на застрояването към дъно, наличието на едно подпокривно ниво с предназначение за ателие и конкретизиране разстоянието на сградата към дъно на имота. Според чл. 113, ал. 4, т. 2 ЗУТ в предметния обхват на РУП се включва максималната височина на сградата и билото в абсолютни коти, а в случая тези коти са определени за предвидената сграда УПИ IV – 347, но и за УПИ II -1406, собственост на жалбоподателите, т. е. имотът на жалбоподателите е в предметния обхват на РУП, при което е налице хипотезата на чл. 131, ал. 2, т. 1 ЗУТ.

Наред с това се констатира, че РУП въвежда ограничения в режима на застрояване на УПИ II -1406, тъй като се указва се докъде може да стигне подземния гараж, функциите на партерния етаж, броя на надпартерните етажи, броя на покривните нива и конкретната функция на подпокривното ниво – ателие. Посочено обосновава хипотезата на чл. 131, ал. 2, т. 5 ЗУТ.

Жалбата е подадена в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен орган - главният архитект на Столична община, което се установява с т. 1.12 от Заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021 г., с която кметът на Столична община е делегирал на главния архитект на Столична община правомощията си по чл. 129, ал. 2 ЗУТ, каквато възможност е предвидена в § 1, ал. 3 ДР на ЗУТ.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част, позволяващи да се разберат причините за одобрението на проекта на ПУП.

Налице са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването на заповедта, което води или може да доведе до неправилно приложение на материалния закон. Органът не е изяснил всички релевантни факти, свързани със средните нива на прилежащия терен при сградите в УПИ IV – 347 и УПИ II -1406. От заключението на вещото лице става ясно, че геодезическото заснемане (м. декември 2022 г.) към РУП по отношение на средна кота прилежащ терен не е взето в РУП. Също така съответните коти в РУП не съответстват и на геодезическото заснемане от м. ноември 2024 г. Наред с това възникват въпроси за частична правилност на геодезическото заснемане (м. декември 2022 г.) към РУП, доколкото в една част противоречи с геодезическо заснемане от м. ноември 2024 г., което се установява от експерта. Горното налага извод, че средните коти на прилежащия терен на РУП не съответстват с котите по двете геодезически заснемания, а същевременно двете геодезически снимки се разминават частично.

Съгласно чл. 113, ал. 13 УТ работният устройствен план се съставя за ограничена част от територията (отделен урегулиран поземлен имот или група урегулирани поземлени имоти) и се изработва въз основа на действащ подробен устройствен план по чл. 110, ал. 1, т. 1, 2 и т. 3 или едновременно с него. Според чл. 113, ал. 2 ЗУТ работен устройствен план се съставя по искане на възложителя за конкретизиране на действащия подробен устройствен план само при условията на чл. 36 или при свързано застрояване в повече от два урегулирани поземлени имота. В случая се предвижда свързано застрояване между УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404) и намиращите се от изток и запад съседните имоти - УПИ III-509 и УПИ V-356, при което изработването на РУП е задължително по силата на чл. 113, ал. 2 ЗУТ.

В чл. 113, ал. 4 ЗУТ е регламентирано, че работният устройствен план определя точно: 1. разположението и очертанието на сградите в план, както и минималните разстояния между тях и до имотните граници - съобразно допустимите за съответната устройствена зона плътност и интензивност на застрояване; 2. необходимите силуети, изясняващи: максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти; броя на етажите; формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед на правилното архитектурно-пространствено оформяне.

С процесния РУП е определено минималното разстояние между сградата в УПИ IV – 347 (нов УПИ IV – 1404) и сградата през дъно на имота, а именно в съседния УПИ II -1406, собственост на жалбоподателите. Според чл. 32, ал. 2 ЗУТ разстоянието между жилищните сгради на основното застрояване през дъното на урегулирания поземлен имот е най-малко един път и половина от височината на сградата, разположена откъм по-благоприятната посока за ослънчаване. При наклонен терен в зависимост от посоката на наклона спрямо по - благоприятната посока разстоянието се увеличава или се намалява с разликата между средните нива на прилежащия

терен при двете сгради. В § 5, т. 52 от ДР на ЗУТ е дадено определение за „Кота на средното ниво на прилежащия терен“ е средноаритметичната стойност на най - ниската и най - високата проектна кота на прилежащия терен за съответната оградаща стена, оформен (моделиран) съобразно част „Геодезическа“ (вертикална планировка) на инвестиционния проект.

За определяне на релевантните хипотези по чл. 32, ал. 2 ЗУТ е от значение точното определяне на „котата на средното ниво на прилежащия терен“, която в оспорения РУП не съответства с котата на двете геодезически заснемания, съдържащи данни за средните коти на прилежащия терен при двете сгради. Допълнително следва да се посочи, че са налице и данни за наличието на денивелация с посока на наклона към имота на жалбоподателите, видно от СТЕ и приложената геодезическа снимка. В случая органът не е изяснил каква е правилната кота на средното ниво на прилежащия терен, което е от значение за определяне на височината на сградата, за да се прецени минималното разстояние между двете сгради, съгласно една от двете хипотези на чл. 32, ал. 2 ЗУТ. В подкрепа на това е изводът на вещото лице, според който при запазване височината на предвиденото в РУП застрояване в УПИ IV – 1404, е възможно отклонение от правилата и нормите на застрояване в посока намалено разстояние през дъно между в УПИ IV – 1404 и УПИ II -1406. Същият извод намира подкрепа и в чертежа от м. февруари 2025 г., изготвен от арх. П. (л. 65 по делото), където в жълт цвят са отразени грешките в РУП относно минималното разстояние през дъно. Горното означава за допуснати съществени процесуални нарушения за изясняване на всички релевантни факти, имащи значение за правилното приложение на чл. 32, ал. 2 ЗУТ.

Допълнително се констатира и нарушение на чл. 113, ал. 4, т. 2 ЗУТ, според която работният устройствен план определя точно необходимите силуети, изясняващи: максималните височини на сградите и билата им в абсолютни коти; броя на етажите; формата и наклона на покривите и архитектурната връзка между сградите с оглед на правилното архитектурно-пространствено оформяне. Тази норма се отнася единствено за сградите, за които се предвижда свързано застрояване – арг. чл. 113, ал. 2 ЗУТ. В случая с РУП допълнително се конкретизира действащ подробен устройствен план за друг имот, за който не е предвидено свързано застрояване, а именно УПИ II -1406, собственост на жалбоподателите (по отношение на максимална височина, максимална кота, средна кота, наличието на подпокривно ниво и разстояния на имота - указва се докъде може да стигне подземния гараж, функциите на партерния етаж, броя на надпартерните етажи, броя на покривните нива и конкретната функция на подпокривното ниво – ателие). Нарушението на чл. 113, ал. 4, т. 2 ЗУТ означава, че не е налице соченото в заповедта основание на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, доколкото липсва съгласието на жалбоподателите за изменение на ПУП по отношение на техния имот.

Горното води до извод за основателност на жалбата, тъй като са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ АПК заповедта следва да се отмени. Преписката следва да се върне на органа, който да се произнесе по заявлението на Е. Б. Д. и Р. Н. – Г. в частта, с която се иска одобряване на РУП, съобразявайки, че е необходимо установяване на средните нива на прилежащия терен, имащо значение за спазване на чл. 32, ал. 2 ЗУТ, както и да не се излиза от предметния обхват.

По разностките:

С оглед изхода на делото и разпоредбите на чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателите имат право да им се присъдят направените разноски. Всеки един от тях е заплатил държавна такса в размер на 10 лева. Общият размер на възнаграждението за вещо лице е в размер на 800 лева, което следва да се раздели в равен размер на всеки жалбоподател, а именно 200 лева.

По делото са представени два договора за правна помощ (л. 307 и л. 308), от които се установява, че А. М. М. и Ю. Г. М. поотделно са направили разходи за заплащане на адвокатски хонорар в

размер на 600 лева, платен в брой.

Представен е договор за правна помощ (л. 313), според който М. П. П. и Д. П. П. са платили в брой общо адвокатски хонорар в размер 800 лева, т. е. 400 лева от всеки.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № САГ24-РА53-573/26.07.2024 г. на главния архитект на Столична община в ЧАСТТА (т. 3), с която е одобрен проект за Работен устройствен план (РУП) за УПИ IV-1404 „за ЖС“, кв. 44, местност „ЖГ Камбаните – М. 4“, район „М.“ – Столична община, съгласно приложения проект.

ИЗПРАЩА преписката на органа, който следва да се произнесе по заявлението на Е. Б. Д. и Р. Н. – Г. в частта, с която се иска одобряване на РУП, като се съобразят мотивите на настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. П. П. сумата в размер на 610 лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. П. П. сумата в размер на 610 лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ю. Г. М. сумата в размер на 810 лева, представляваща направени разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на А. М. М. сумата в размер на 810 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: